

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 26-05-2020
Enhed: NAERSOM
Sagsbeh.: DEPLSL
Sagsnr.: 1910786
Dok. nr.: 1214116

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 15. maj 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 13 (L 160 - Forslag til lov om ændring af sundhedsloven og lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. (Vederlagsfri tandpleje til de mest socialt udsatte borgere)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 13:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 15. maj 2020 fra Ansatte Tandlægers Organisation, jf. L 160 - bilag 4.”

Svar:

I Ansatte Tandlægers Organisations høringsvar til lovforslag L 160 bemærket, at idet der ikke er en mellemkommunal udligningsordning i forslaget, skaber det usikkerhed om, hvorvidt en borger, der tager ophold i en anden kommune vil kunne få tandpleje i opholdskommunen.

Af høringsnotatet fremgår følgende:

”Af sundhedslovens § 249 fremgår, at bopælskommunen afholder udgifter forbundet med tandpleje efter §§ 131, 133 og 135. Med lovforslaget foreslås det, at der i sundhedslovens § 249 indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i sundhedslovens § 134 a, hvorefter bopælskommunen afholder udgifter forbundet med tandpleje efter §§ 131, 133, 134 a og 135. Efter lovforslaget vil bopælskommunen således skulle afholde udgifter forbundet med socialtandpleje efter sundhedslovens § 134 a. Socialtandplejen ligestilles således med øvrige kommunale tandplejetilbud, og det sikres, at bopælskommunen har det samme finansieringsansvar for de fire typer af kommunale tandplejetilbud, som primært er rettet mod voksne borgere. Ved bopælskommune forstås den kommune, hvor den pågældende borger er registreret i Folkeregisteret.”

. / . Høringsnotatet er vedlagt som bilag.

Desuden skal det bemærkes, at målgruppen i den foreslåede bestemmelses stk. 1 er borgere med særlige sociale problemer, i form af gadehjemløse og borgere, der kan benytte herberger, varmestuer, væresteder på grund af hjemløshed, herunder borgere som ikke kan opholde sig i egen bolig, jf. lov om social service §§ 104 og 110, og som ikke kan udnytte de almindelige tandplejetilbud. Der er således tale om borgere over 18 år, hvormed man ikke kan tale om anbringelse.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Louise Sevel Lundstrøm